

J.nr. M 1034-0527

Den 3. maj 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 13 (L 91) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 27. april 2005.

Spørgsmål nr. 13:

Hvilke konsekvenser - administrativt, for mængden af sager, personalemæssigt og økonomisk - får det, at Miljøklagenævnet ifølge forslaget bliver den eneste

Svar:

For så vidt angår lovforslagets konsekvenser for mængden af sager og sagsbehandlingstiden henvises til svaret på spørgsmål 9 til L 86.

For så vidt angår de økonomiske og administrative konsekvenser bemærkes det, at der vil skulle overflyttes ressourcer fra de to styrelser, som i dag behandler klagesagerne, til Miljøklagenævnet.

Det fremgår af miljøbeskyttelseslovens § 106, stk. 3, at formanden eller dennes stedfortræder i særlige tilfælde kan træffe afgørelse på nævnets vegne. I alle andre tilfælde skal afgørelse træffes af selve nævnet. Denne bestemmelse er ikke foreslået ændret for nærværende.

Som opfølgning på "Rapport fra Udvalget vedrørende kommunale råd og nævn m.v." fra 2003, udestår der fortsat overvejelser om den fremtidige klagestruktur på miljøområdet. Disse overvejelser er endnu ikke afsluttet. Spørgsmålet om formandskompetence forventes at indgå i dette arbejde.

Det er således endnu ikke opgjort, hvor mange ressourcer, der bliver tale om, herunder om der bliver tale om personaleflytninger.

Forslaget forventes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervsvirksomheder og borgere.

For så vidt angår konsekvenserne i øvrigt bemærkes, at der i dag i et vist omfang er mulighed for at påklage en styrelses afgørelse i en klagesag. Fremover bliver der kun en klageinstans. I de tilfælde hvor samtlige klagemuligheder udnyttes i dag sammenlignet med i fremtiden, vil den samlede sagsbehandlingstid fra en ansøgning el.lign. indgives ved 1. instansen til endelig administrativ afgørelse foreliggende, blive væsentlig afkortet.